

عنوان مقاله:

آثار ایدئالیسم زبانی ویتگنشتاین در تبیین مفاهیم اجتماعی و طبیعی؛ با بررسی قرائت آنسکوم و نقد آن

محل انتشار:

دوفصلنامه غرب شناسی بنیادی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

حسین شقاقی - استادیار گروه فلسفه میان فرهنگی، پژوهشکده فرهنگ معاصر پژوهشگاه علوم انسانی

خلاصه مقاله:

الیزابت آنسکوم اندیشه‌های ویتگنشتاین (در کتاب تحقیقات فلسفی) را در باب زبان، یک ایدئالیسم زبانی ناقص توصیف می‌کند. زیرا ویتگنشتاین - بر اساس تفسیر آنسکوم - قواعد و هنجارهای اجتماعی را به نحوی تبیین می‌کند که با ایدئالیسم زبانی مطابقت دارد ولی تبیین ویتگنشتاین از مفاهیم مربوط به ذوات طبیعی کاملاً با ایدئالیسم زبانی مطابقت ندارد. به نظر آنسکوم، ویتگنشتاین اعیان را به نحو ایدئالیستی تبیین نمی‌کند و آنها را مستقل از زبان مفروض می‌گیرد. در اینجا پس از بیان استدلال آنسکوم در دفاع از ادعای فوق، آن را مورد انتقاد قرار می‌دهم. انتقاد مذکور با توجه به استدلال مفسرینی صورت می‌گیرد که از این موضع دفاع می‌کنند که ایدئالیسم زبانی ویتگنشتاین را نباید به صفت «ناقص» موصوف کرد. بر اساس تحلیلی که در اینجا ارائه خواهد شد، مفاهیم مربوط به هویت‌های فیزیکی و ذوات طبیعی نیز از نگاه ویتگنشتاین با اتکا به آنچه ایدئالیسم زبانی می‌خوانیم، توضیح داده می‌شوند. این ادعا را با اتکا به -اولاً- نگاه کلی نویسنده کتاب تحقیقات فلسفی به معنا و -در ثانی- خصلت خودارجاع‌دهندگی زبان و گستره آن -از نگاه او- مستدل خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

آنسکوم، ویتگنشتاین، ایدئالیسم زبانی، خودارجاع دهنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474178>

